

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0243
in de zaak met rolnummer 1314/0213/A/4/0216

Verzoekende partij	de bvba MORRELL vertegenwoordigd door advocaat Peter DE COCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 2930 Brasschaat, Kapelsesteenweg 48
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN vertegenwoordigd door mevrouw Veronique ELSEMANS
Tussenkommende partij	de gemeente SCHOTEN , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaat Tist SCHOETERS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2900 Schoten, Venstraat 153a

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 november 2013, zoals geregulariseerd op 14 januari 2014, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 september 2013.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 11 juni 2013 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een reclamespandoek op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Bredabaan 1287, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nummer 41v2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij dient een antwoordnota in en het administratief dossier. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

Met het tussenarrest van de Raad nr. 1314/0213/A/4/0216 van 23 juni 2015 werd het opstarten van een bemiddelingsprocedure tussen partijen bevolen en mevrouw Ingrid VAN AKEN als interne bemiddelaar aangeduid.

2.

De partijen werden, na de beëindiging van de bemiddeling, opnieuw opgeroepen voor de behandeling van de zaak op de openbare zitting van 13 september 2016.

Advocaat Piet TULKENS *loco* advocaat Peter DE COCK voert het woord voor de verzoekende partij, mevrouw Veronique ELSEMANS voert het woord voor de verwerende partij en advocaat Caroline DANIELS *loco* advocaat Tist SCHOETERS voert het woord voor de tussenkomenende partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 13 maart 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het plaatsen van een reclamespandoek tegen de zijgevel” op een perceel gelegen te 2800 Schoten, Bredabaan 1287.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, goedgekeurd op 19 juni 2009.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 maart 2013 tot en met 27 april 2013 wordt een bezwaarschrift ingediend.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 22 april 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 11 juni 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college stelt het volgende:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag is gelegen aan de Bredabaan wat een belangrijke verbindingsweg is lopende van Merksem tot Breda.

Op het perceel van de aanvraag betreft zich een handelszaak met woonst (loodgieterij & centrale verwarming). Links naast het pand situeert zich een restaurant (Villa Doria), rechts een garagewerkplaats (Renault).

De aanvraag betreft het plaatsen van een reclamespandoek tegen de zijgevel.

Volgens de plannen van de aanvraag heeft de aluminium kader van het reclamespandoek een breedte van 6 meter en een hoogte van 4 meter. De PVC banner zelf heeft een breedte van 5,85 meter en een hoogte van 3,85 meter. Het betreft een onverlicht spandoek welke aan de linkergevel van de woning (wachtgevel) werd gehangen.

Voor het handelslint in de Bredabaan wordt er ook geopteerd om de reclame te bundelen met verschillende bedrijven samen om zo tot een duidelijker beeld te komen van de Bredabaan.

Afzonderlijke reclames zoals deze gaan verloren in de overdaad van afzonderlijke reclamepanelen. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat bij eventuele nieuwbouw of grote herbouw van de woning op het aanpalend perceel het bestendigen van de wachtgevel door middel van een reclamepaneel dan ook niet aanvaardbaar is.

Tevens gelet op het binnengekomen bezwaarschrift tijdens het gevoerde openbaar onderzoek. Het betreft hier burgerrechtelijke wetgeving doch dient de aanvraag ook in overeenstemming te zijn met de burgerrechtelijke wetgeving, waardoor wij de aanvraag dan ook niet inpasbaar en toelaatbaar achten op het betrokken perceel.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 11 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 september 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 24 september 2013 verklaart de verwerende partij het beroep op 26 september 2013 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in KMO-gebied.

...

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. (...)

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag situeert zich in het handelslint langsheen de Bredabaan, de verbindingsweg tussen Merksem en de Nederlandse grens richting Breda. Aan dit handelslint zijn meerdere reclamepanelen bevestigd aan de voorgevels van gebouwen, of zijn reclame-installaties geplaatst vooraan het perceel waarop reclame voor meerdere bedrijven wordt gebundeld. Aan zijgevel bevestigde banners, zoals het project voorziet komen niet voor in de omgeving.

De gewestplanbestemming KMO-zone sluit de functie van een reclamepaneel niet uit.

De wachtgevel waartegen de reclamespandoek met kader wordt bevestigd, heeft een functie als toekomstige mandelige muur. Een wachtgevel is per definitie voorzien om een gebouw tegenaan te bouwen. Het benutten van een dergelijke wachtgevel voor andere doeleinden hypothekeert de bebouwingsmogelijkheden van het aanpalende perceel en overstijgt de ruimtelijke draagkracht van de wachtgevel.

Uit het ingediende bezwaar tijdens het openbaar onderzoek blijkt dat het bord bovendien lawaaihinder zou veroorzaken. Dit wordt niet ontkend door de beroeper.

Bovendien kan een reclame met een oppervlakte van ca. 24 m² niet als kleinschalig worden bestempeld. Een overaanbod van teveel boodschappen nabij de openbare weg kan verwarring creëren en leiden tot het niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen.

Om deze reden is het dan ook aangewezen om bij handelslinten reclameboodschappen te bundelen op centralere plaatsen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST – AMBTSHALVE: HOEDANIGHEID EN BELANG VAN DE TUSSENKOMENDE PARTIJ

1.

De gemeente SCHOTEN, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, verzoekt met een aangetekende brief van 6 maart 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

Met een beschikking van 8 april 2014 wordt de gemeente SCHOTEN toegelaten tot de debatten.

2.

Een beschikking waarbij een tussenkomende partij wordt toegelaten tot de debatten betreft een voorlopige beschikking en belet niet dat bij een beoordeling ten gronde het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk wordt bevonden.

Vóór de behandeling van de zaak op de zitting werd aan de partijen meegedeeld dat de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst deel zou uitmaken van het debat op de openbare zitting, met name in de mate dat in het verzoekschrift enkel wordt verwezen naar het belang van rechtswege van een betrokken vergunningverlenende overheid.

3.

Zowel in de aanhef van het verzoekschrift tot tussenkomst als in de schriftelijke uiteenzetting wordt “de gemeente” als verzoekende partij vermeldt. Deze gegevens sporen met de beslissing om in rechte te treden van het college van burgemeester en schepenen van 10 december 2013 waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de procedure er toe strekt *“de belangen van de gemeente te verdedigen”*.

De verklaring van de tussenkomende partij op de openbare zitting dat enkel bij wege van materiële vergissing „de gemeente” en niet „het college van burgemeester en schepenen” als tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst staat vermeld, kan derhalve niet overtuigen.

4.

Op grond van artikel 17, tweede lid, 4° Procedurereglement moet een verzoekschrift tot tussenkomst een omschrijving bevatten van het belang van de verzoeker tot tussenkomst.

Het verzoekschrift van de tussenkomende partij bevat verwijst enkel naar het belang van rechtswege van een betrokken vergunningverlenende overheid, die de verzoekende partij niet is. Welke de belangen zijn van “de gemeente” die in het geding zijn, wordt niet omschreven. Het gegeven dat de tussenkomst is bedoeld als ondersteuning van het weigeringsbesluit van de verwerende partij, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering en het belang van de verzoekende partij

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden met betrekking tot de tijdigheid en het belang geen excepties opgeworpen.

B. Schending van artikel 11 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op:

“ ...

Artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 bepaalt:

...

Het verzoekschrift tot vernietiging schendt voornoemde bepaling.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat het verzoekschrift de gemeente Schoten en niet de deputatie van de provincie Antwerpen als verwerende partij aanduidt.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat het verzoekschrift enkel een aantal citaten bevat uit zowel de bestreden beslissing als uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, maar het is volstrekt onduidelijk wat "de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur" in de zin van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 dan wel mogen zijn die volgens verzoekende partij zouden zijn geschonden.

Aangezien de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur niet worden vermeld, is evenmin duidelijk op welke wijze deze regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur naar het oordeel van verzoekende partij geschonden worden.

Het behoort echter tot de essentiële rechten van verdediging van de overige partijen dat de verzoekende partij duidelijk aanduidt welke bepalingen hij concreet geschonden acht om vervolgens deze vermeende schending concreet toe te passen op het voorliggende dossier; het komt niet aan de verwerende partij toe om de rechtsmiddelen van de verzoekende partij te gaan omschrijven.

Aan verzoekende partij werd de mogelijkheid geboden om zijn manifest onontvankelijk beroep te regulariseren, maar zij heeft nagelaten dit correct en concreet te doen.

Het volstaat in het kader van onderhavig beroep dan ook niet dat verzoekende partij een aantal persoonlijke opmerkingen formuleert waarmee Uw Raad vervolgens rekening kan of moet houden bij het nemen van een nieuw besluit. Verzoekende partij dient een werkelijk middel te formuleren, d.w.z. aan te duiden welke de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zijn, evenals op welke wijze deze regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur in zake dan wel geschonden mogen zijn.

De geformuleerde 'bezwaren' zijn zo onduidelijk en summier geformuleerd dat het aan verwerende partij veelal niet duidelijk is wat verzoekende partij precies bedoelt, of wat de relevantie ervan is in het kader van een vernietigingsberoep.

Verzoekende partij beperkt zich tot het citeren van een aantal passages uit zowel de bestreden beslissing als de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, gevolgd door een andere interpretatie van verzoekende partij.

Uw Raad oordeelde al eerder dat de registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.12 VCRO door de griffier van de Raad moet worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift impliceert.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van verzoekende partij geschonden wordt of worden.'

Gelet op het voorgaande zal Uw Raad dienen vast te stellen dat het voorliggende verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en derhalve evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van verzoekende partij geschonden wordt of worden.

Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift immers enkel tot het overnemen van bepaalde overwegingen uit het bestreden besluit die zij telkens 'tracht' te weerleggen.

Verzoekende partij lijkt met haar beroep enkel aan te sturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de bestreden beslissing.

*Het komt Uw Raad evenwel niet toe om een dergelijke uitspraak te doen.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

De beoordeling van de exceptie van de verwerende partij die erop neerkomt dat het verzoekschrift geen ontvankelijk middel bevat, noodzaakt een onderzoek ten gronde van het betoog van de verzoekende partij en zal hieronder, bij het onderzoek van de vordering tot vernietiging, worden behandeld.

2.

De verwerende partij stelt nog dat de verzoekende partij de gemeente Schoten en niet de deputatie van de provincie Antwerpen als verwerende partij aanduidt.

De verzoekende partij heeft voldoende duidelijk het voorwerp van haar vordering aangeduid, met name de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 september 2013

waarbij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt voor het plaatsen van een reclamespandoek op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Bredabaan 1287. De Raad heeft een inquisitoriale bevoegdheid en heeft de deputatie van de provincieraad van Antwerpen als verwerende partij aangeduid.

In de mate dat de opmerking van de verwerende partij als exceptie kan worden beschouwd, kan ze niet leiden tot het onontvankelijk bevinden van het beroep.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert volgend betoog:

“ ...

II. IN RECHTE

A)

Aangezien in het Overwegende Gedeelte van de aan Verzoekster betekende Weigeringsbeslissing van een Stedenbouwkundige Aanvraag wordt gesteld dat :

"Voor het handelslint in de Bredabaan wordt er ook geopteerd om de reclame te bundelen met verschillende bedrijven samen om zo tot een duidelijker beeld te komen van de Bredabaan.

Afzonderlijke reclames zoals deze gaan verloren in de overdaad van afzonderlijke reclamepanelen."

Aangezien in casu het louter de plaatsing betreft van een onverlicht reclamespandoek op de naakte zijgevel van het eigen bedrijfspand van Verzoekster tot een loutere bekendmaking van de naam en handelsactiviteit van de firma, die aldaar alleen gevestigd is, zodat een bundeling der reclameborden aldaar zelfs niet mogelijk is (ZIE FOTO'S STUKKEN NR. 4 Verzoekster);

Aangezien zulk reclamebord van Verzoekster vergelijkbaar is met het door gebuur Villa Doria aan haar voorgevel ook afzonderlijk aangebrachte reclamebord, welke dan nog verlicht is (ZIE FOTO'S STUKKEN NR. 4 Verzoekster);

BIJGEVOLG werd door de GEMEENTE SCHOTEN geheel rechtens verkeerdelijk geoordeeld, en dit op louter subjectief gehanteerde gronden, dat de door Verzoekster ingediende aanvraag tot het plaatsen van reclamespandoek tegen de zijgevel niet past binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen (quod non), waarbij de door Verzoekster gebruikte vorm en het materiaal een louter standaarduitrusting vormt voor zulk reclamespandoek, zodat dit door de Gemeente Schoten dan ook op onjuiste gronden niet werd aanvaard;

B)

Aangezien verder in het Overwegende Gedeelte van de aan Verzoekster betekende Weigeringsbeslissing van een Stedenbouwkundige Aanvraag wordt gesteld dat :

"Bijkomend dient opgemerkt te worden dat bij eventuele nieuwbouw of grote herbouw van de woning op het aanpalend perceel het bestendigen van de wachtgevel door middel van een reclamepaneel dan ook niet aanvaardbaar is.

Tevens gelet op het binnengekomen bezwaarschrift tijdens het gevoerde openbaar onderzoek. Het betreft hier burgerrechtelijke wetgeving doch dient de aanvraag ook in

overeenstemming te zijn met de burgerrechtelijke wetgeving, waardoor wij de aanvraag dan ook niet inpasbaar en toelaatbaar achten op het betrokken perceel...." ;

Aangezien de Gemeente Schoten hieromtrent in rechte heeft gedwaald daar het door Verzoekster aangevraagde reclamespandoek werd bevestigd op een plaats van de zijgevel welke "in volle eigendom" toebehoort aan Verzoekster, welke geen enkele schade toebrengt aan derden, en overeenkomstig Art. 544 Burgerlijk Wetboek dan ook met zich meebrengt dat Verzoekster vrij over deze muur mag beschikken, zoals ook omstandig werd toegelicht in het Deskundig Verslag/P.V. van Vaststelling dd. 22/06/2013 van architect-deskundige Marc Schillemans (ZIE STUK NR. 3 Verzoekster Nr. 2.1.1));

De door Verzoekster gedane aanvraag was wél in overeenstemming met de burgerrechtelijke wetgeving, waartoe de Gemeente Schoten nochtans verkeerdelijk anderszins in rechte heeft geoordeeld;

C)

Per Besluit dd. 26/09/2013 komt de Bestendige Deputatie Antwerpen weliswaar, in kader van het door Verzoekster per Verzoekschrift Hoger Beroep (Art. 4.7.21. VCRO), ingestelde hoger beroep tot de Algemene Conclusie dat "de aanvraag in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat het advies van het Agentschap Infrastructuur Vlaanderen — Wegen en Verkeer dd. 22 april 2013 strikt wordt nageleefd. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard."

Via onderhavige beroepschrift wenst Verzoekster de navolgende punten ter vernietiging van het Besluit van de Bestendige Deputatie, waarin de Bestendige Deputatie op haar beurt gedwaald heeft in rechte, naar voren te brengen :

- 1) Het aspect van "De wachtgevel waartegen de reclamespandoek met kader wordt bevestigd, heeft een functie als toekomstige mandelige muur"(Zie Besluit Blz. 5de alinea).

In het door Verzoekster onder STUK NR. 3 bijgebrachte Technisch Verslag dd. 22/06/2013 van M. Schillemans wordt onder Punt 2.1.1) formeel gesteld :

"De scheidingsmuur tussen de beide percelen is slechts gemeenschappelijk op het gelijkvloers vanaf ong. 11.00 m achter de voorgevelbouwlijn en met een geschatte diepte van ong. 20 m (zie aanduiding in groene lijn).

Het volledige overige gedeelte van de scheidingsmuur is in volle eigendom van dhr. Morrell."

Aangezien de reclamespandoek duidelijk niet op het gelijkvloers dezer scheidingsmuur is bevestigd (ZIE STUKKEN NR. 4 Verzoekster : foto's), zodat de gevel ter hoogte waar het reclamespandoek werd bevestigd hoegenaamd niet kan gelden als "een toekomstige mandelige muur", zoals de Deputatie in haar Besluit verkeerdelijk in rechte heeft besloten;

- 2) Verder werd verkeerdelijk door de Bestendige Deputatie op Blz. 5 van haar Besluit gesteld "dat het aspect van de lawaaihinder niet werd ontkend door Verzoekster" (quod certe non), terwijl dit aspect, nadat Verzoekster via haar raadsman pas voor het eerst inzage gekregen te hebben van de exacte inhoud van het door gebuur

Villa Doria ingediende bezwaarschrift dd. 15/04/2013 in kader van de procedure Bestendige Deputatie, wél door de raadsman van Verzoekster ter zitting dd. 24/09/2013 formeel werd ontkend daar door de gebuur louter wordt geponeerd "en door zijn enorme omvang bezorgt dit de nodige lawaaihinder op winderige dagen" zonder concreet geleverd bewijs.

Bijgevolg heeft door de Deputatie dit aspect in haar Besluit zonder enig bewijs van lawaaihinder rechtens verkeerdelijk overgenomen (Blz. 5 6de alinea);

- 3) *De Deputatie geeft verder in haar Besluit verkeerdelijk op Blz. 5 7de alinea aan dat "Een overaanbod van teveel boodschappen nabij de openbare weg kan verwarring creëren en leiden tot het niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen. Om deze reden is het dan ook aangewezen om bij handelslinten, reclameboodschappen te bundelen op centralere plaatsen"*

Met name de winkelketen AS ADVENTURE heeft in haar filiaal gelegen te Schoten, Bredabaan 1257, gelegen in hetzelfde handelslint van Verzoekster, wél een groot reclamebord op de zijgevel van haar gebouw (ZIE STUKKEN NR. 4 Verzoekster) mogen en kunnen bevestigen, waarvoor een vergunning werd afgeleverd door de gemeente !!!

Bijgevolg vormt dit hét ultiem bewijs in rechte dat de Deputatie op Blz. 5 3de alinea verkeerdelijk heeft geoordeeld :

"Aan zijgevel bevestigde banners, zoals het project voorziet komen niet voor in de omgeving".

Temeer daar de Deputatie formeel bevestigde in haar Besluit op Blz. 5 4de alinea "De gewestplanbestemming KMO-zone sluit de functie van een reclamepaneel niet uit".;

- 4) *Daar er een voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Infrastructuur Vlaanderen -Wegen en Verkeer over de aanvraag (Zie Blz. 3 Punt 7. Adviezen) voorligt heeft de Deputatie nu "het aspect van het niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen" verkeerdelijk toch weerhouden om het beroep niet in te willigen terwijl het nochtans een bindend gunstig advies betrof van Wegen en Verkeer;*

..."

De verwerende partij repliceert:

" ...

MIDDELEN

Geen schending van de goede ruimtelijke ordening?

1.

Verzoekende partij uit kritiek op en citeert de weigeringsmotieven, zoals opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 11 juni 2013.

Conform artikel 4.8.2, 1° VCRO kan Uw Raad zich als administratief rechtscollege enkel uitspreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of

bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

De beslissing van 11 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten kan evenwel niet worden beschouwd als zijnde een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen.

In zoverre het voorliggende beroep gericht is tegen de beslissing van 11 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten, dient noodzakelijkerwijs tot de onontvankelijkheid van het beroep te worden besloten.

Verzoekende partij is van oordeel dat verwerende partij onterecht heeft geoordeeld dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat Uw Raad zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij. In de uitoefening van het aan Uw Raad opgedragen wettigheidstoezicht is Uw Raad enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Verder moet benadrukt worden dat de beoordeling of de aanvraag al dan niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening tot de discretionaire bevoegdheid behoort van de deputatie. De marginale toetsingsbevoegdheid van Uw Raad reikt niet verder dan het nagaan of deze beoordeling kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn. Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening, rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De „in de omgeving bestaande toestand” is de voor het dossier „relevante” in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, die, voor zover noodzakelijk of relevant voor de aanvraag, onderzocht moeten worden.

Omwille van de aard van de aanvraag zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft.

Dit heeft dan vooral betrekking op de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke aspecten en de hinderaspecten.

Met betrekking tot de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening, moet de bestreden beslissing duidelijk de met die ordening verband houdende redenen vermelden, waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is evenwel van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten

beschouwing wordt gelaten. De bestreden beslissing bevat volgende beoordeling van de goede ruimtelijke ordening :

...

Uit de beoordeling blijkt dat verwerende partij de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening afdoende heeft beoordeeld en gemotiveerd heeft.

Verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar het feit dat een handelsketen verderop wel reclamespandoek op de zijgevel heeft bevestigd. Deze handelszaak is, volgens verzoekende partij gelegen te Bredabaan 1257. De aanvraag heeft betrekking op de Bredabaan 1287. Zoals hoger reeds werd vermeld, moet verwerende partij rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand. Maar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is evenwel van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verder meent verzoekende partij dat verwerende partij niet mocht afwijken van het bindend advies van Wegen en Verkeer. Echter, artikel 7.5.9 VCRO stelt dat het advies van Wegen en Verkeer bindend is in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt. Door het Agentschap Wegen en Verkeer werd een gunstig advies verleend. Bijgevolg was verwerende partij niet gebonden aan voormeld advies. De weigering van de vergunning steunt overigens op meerdere motieven.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is in het bestreden besluit geenszins kennelijk onzorgvuldig of onredelijk gebeurd, in tegendeel. Uit het bestreden besluit blijkt zeer duidelijk welke beoordelingsgronden aan de basis lagen van het besluit van de deputatie dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Klaarblijkelijk is verzoekende partij het niet eens met de beoordeling die in casu door verwerende partij werd gemaakt. Evenwel toont het loutere feit dat verzoekende partij een andere persoonlijke invulling geeft dan verwerende partij aan wat toelaatbaar is binnen de betrokken omgeving niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

Zoals hoger reeds werd aangehaald mag Uw Raad zich niet positioneren in de opportuniteitstoetsing zoals door verzoekende partij wordt nagestreefd. Uw Raad kan enkel nagaan of verwerende partij de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en redelijkheid kunnen dragen. De beleidsvrijheid die bij deze opportuniteitsbeoordeling wordt gehanteerd, dient door de rechter gerespecteerd te worden, tenzij deze vaststelt dat de grenzen van het redelijke worden overschreden.

De wenselijkheid van de gevraagde vergunning in hoofde van verzoekende partij toont alleszins niet de onwettigheid van de door de verwerende partij afgeleverde weigeringsbeslissing aan. De beoordeling van verwerende partij is gestoeld op concrete gegevens en een concrete toetsing aan de onmiddellijke omgeving, zonder dat voorgehouden kan worden dat deze toetsing kennelijk onredelijk zou zijn.

Verzoekende partij lijkt met haar beroep enkel aan te sturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de bestreden beslissing. Uw Raad is hiervoor echter niet bevoegd.

*Het 'middel' is onontvankelijk, minstens ongegrond.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Het betoog van de verzoekende partij bevat drie onderdelen, waarbij de onderdelen “A” en “B” betrekking hebben op overwegingen van de beslissing genomen in eerste administratieve aanleg. De kritiek in deze onderdelen is derhalve niet gericht tegen de bestreden beslissing en derhalve onontvankelijk.

2.

Het betoog onder “C” betreft kritiek op verschillende overwegingen in de bestreden beslissing. Die overwegingen behoren tot de beoordeling door de verwerende partij in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De conclusie van de verwerende partij is dat de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet kan worden aanvaard. Deze conclusie steunt op de volgende verschillende motieven:

- De wachtgevel, waartegen de reclamespandoek wordt bevestigd, heeft een functie als toekomstige mandelige muur. Het benutten van de wachtgevel voor andere doeleinden hypothekeert de bebouwingsmogelijkheden van het aanpalende perceel en overstijgt de ruimtelijke draagkracht van de wachtgevel.
- Het bord zal lawaaihinder veroorzaken.
- De reclamespandoek met een oppervlakte van ca. 24 m² is niet kleinschalig. Een overaanbod van teveel boodschappen nabij de openbare weg kan verwarring veroorzaken en leiden tot het niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen zodat het aangewezen is om de reclameboodschappen te bundelen op centralere plaatsen.

In haar betoog onder “C” houdt de verzoekende partij voor dat de gevel ter hoogte van het reclamespandoek geen mandelige muur is, stelt ze dat ze de lawaaihinder heeft ontkend en uit ze een tweevoudige kritiek op het derde weigeringsmotief. Uit de uiteenzettingen in het betoog van de verzoekende partij blijkt derhalve afdoende dat de verzoekende partij de deugdelijkheid van de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, betwist. De verwerende partij heeft dit ook zo begrepen aangezien ze in haar antwoordnota stelt dat de verzoekende partij van oordeel is dat zij ten onrechte heeft geoordeeld dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, waarna zij de kritiek van de verzoekende partij ontmoet.

De exceptie van de verwerende partij dat het verzoekschrift geen ontvankelijk middel bevat, kan derhalve niet aangenomen worden.

3.

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt:

“Een vergunning wordt geweigerd:

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met

a) stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken,

b) een goede ruimtelijke ordening; ...”

Uit deze bepaling volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Het motief dat het aangevraagde strijdig is

met de goede ruimtelijke ordening, is derhalve een draagkrachtig motief om een vergunning te weigeren.

De Raad is in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht enkel bevoegd na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

4.

In het derde weigeringsmotief van de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat de reclamespandoek met een oppervlakte van ongeveer 24 m² niet kleinschalig is en dat teveel reclameboodschappen nabij de openbare weg verwarring kunnen zaaien en kunnen leiden tot het niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen. De verwerende partij besluit daarom dat het aangewezen is om de reclameboodschappen te bundelen op centrale plaatsen.

De verzoekende partij toont in haar betoog niet aan dat het voormeld weigeringsmotief onjuist of kennelijk onredelijk is.

De loutere stelling van de verzoekende partij dat een naburige winkelketen, gelegen in hetzelfde handelslint wel een groot reclamebord op de zijgevel van haar gebouw bevestigd heeft, volstaat niet om de bestreden beslissing op dat punt als kennelijk onredelijk te beschouwen. Immers weerlegt de verzoekende partij daarmee niet de vaststelling van de verwerende partij dat een overaanbod van teveel boodschappen nabij de openbare weg om verschillende redenen niet aangewezen is.

De verzoekende partij argumenteert nog dat er een voorwaardelijk gunstig advies werd afgeleverd door het agentschap Wegen en Verkeer zodat de verwerende partij de aanvraag niet op grond van *“het aspect van niet opmerken van verkeersborden en wegmarkeringen”* kon weigeren, omdat het een bindend advies betreft. Een voorwaardelijk gunstig advies houdt in dat de voorwaarden bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning moeten nageleefd worden. Het houdt niet in dat een stedenbouwkundige vergunning om redenen van goede ruimtelijke ordening niet kan geweigerd worden.

5.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij niet aantoont dat het hiervoor besproken weigeringsmotief, dat verband houdt met de goede ruimtelijke ordening, onjuist is of kennelijk onredelijk.

De verzoekende partij toont evenmin aan dat dit weigeringsmotief niet afdoende is om tot de weigering te besluiten van de aangevraagde vergunning.

De kritiek van de verzoekende partij op de overige weigeringsmotieven in de bestreden beslissing, zijn in het licht van het bovenstaande, overtuigende motieven. De eventuele gegrondheid van kritiek op een overtuigend motief kan niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit leiden.

7.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente SCHOTEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen is onontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 november 2016 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ